

магнетофонски. Седницом парламента (његових домова) руководи председник који је отвара (одлаже и закључује), даје реч посланицима, стара се о поштовању дневног реда а такође и поштовању реда и дисциплине у току рада на седници. Поред посланика, седници парламента могу да присуствују и чланови владе, овлашћени представници других предлагача закона као и лица која председник парламента позове. Седнице парламента могу да прате и средства информисања, осим ако се ради о седници са које је искључена јавност.

Завршну фазу расправе на седници парламента и његових домова чини гласање или одлучивање о појединим питањима дневног реда. Ово гласање може да се обавља на различите начине, применом различитих техника, а најједноставније је оно јавно, када се гласа дизањем руке. Такође се у парламентарној пракси примењује и тајно гласање, када се гласа путем листића који се убацују у гласачку кутију да би се са развојем модерне технике и електронике прешло и на електронско гласање које се врши притиском на дугме које се налази у клупи посланика, што је већ примењено и код нас, у нашим парламентима (рецимо Народној Скупштини Србије).

Код гласања се поставља питање када се сматра да је донета једна одлука, односно која је већина потребна за њено доношење. Тако је могуће да се за доношење пуноважне одлуке у парламенту тражи већина гласова од присутних посланика на седници и то је тзв. кворумска већина која је примењена и за одлучивање у српском парламенту. Но, могуће је да се за пуноважно одлучивање тражи и апсолутна већина гласова а то значи већину гласова, не од присутних чланова парламента, него од укупног броја његових чланова и такво решење предвиђено је и за наш парламент кад одлучује о питањима која су таксативно наведена у Уставу. Опет, у скупштинској и парламентарној пракси неких земаља је предвиђено и сложеније и „теже“ одлучивање, путем тзв. квалификоване (2/3, 3/4 или 3/5 и сл.) већине и то углавном о одређеним питањима као што су изгласавање промене устава, усвајање органских закона, избор председника државе или гласање о поверењу влади и сл. Такво квалификовано одлучивање је познавао и наш бивши Устав СР Југославије од 1992. год. јер је за доношење закона о застави, грбу, химни и избору савезних функционера тражио двотрећинску већину гласова свих савезних посланика у сваком од два већа.

в) Парламентарна радна тела и функционери